

El Txaikovski més romàntic

21 novembre, 2011 per Enric Ros

Musica, Concerts

Colpidora emoció

Exaltació romàntica a l'Auditori, servida per una Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) en plena forma. Una nit memorable en la qual es va combinar risc –sobretot en l'estrena d'una esplèndida obra de Jesús Torres– i amor a la melodia, gràcies a una interpretació de la “Patètica” de Txaikovski simplement magistral.

Si fa només una setmana Pablo González ens delectava amb una vibrant incursió al planeta Mozart, aquest cap de setmana passat ens va conduir, amb determinació, a la plenitud romàntica del Txaikovski més tardà, el de la “Patètica”, la seva última simfonia, que s'estrenaria precisament tres dies abans de la seva mort. Com ja és habitual, el programa d'aquesta setmana va assajar un més que interessant diàleg entre passat i present; en aquest cas entre les sublimes melodies de l'autor rus i les fascinants irrupcions sonores de compositors del segle XX, com el ja “clàssic” Samuel Barber o el saragossà Jesús Torres, qui va estrenar una nova obra escrita expressament per l'OBC titulada “Libro de los secretos”. A més el concert del dissabte va ser gravat per ser emès en *streaming* a la pàgina

web www.medici.tv, un canal de televisió online dedicat a la música culta.

El concert va començar de manera immillorable amb l’“Adagi per a cordes” de Barber, una esplèndida mostra, justament famosa, del talent del compositor de Pennsilvània per aconseguir una increïble intensitat amb una ben dotada secció de cordes, lliurada a sostenir llargues línies melòdiques. Amb Barber, González va aconseguir ja el primer “nirvana”, però, a continuació, va saber mantenir-se a l'altura amb una operació de risc que s'ha de valorar especialment: l'estrena d'una obra contemporània, escrita per a l'ocasió i dedicada afectuosament al propi González, que va arrencar unes merescudes ovacions. En “Libro de los secretos”, Torres va saber mostrar tot el seu talent, la seva capacitat de fusionar saviesa musical i sentit del risc, amor a la melodia (fragmentada) i exercici atonal, “música repetitiva” i capacitat de sorpresa. Amb aquesta obra, dedicada al místic sufí Fari ad-din Atar, gran mestre persa dels segles XII i XIII, tot l'Auditori va vibrar com mai, gràcies als intensos combats de vents, cordes i percussions que ens va servir aquest jove creador, que compta ja amb una obra que ronda les vuitanta composicions. No és d'estranyar que el compositor s'acomiadés de l'escenari amb un somriure, embolcallat per les primeres ovacions de la nit.

A la segona part, un Pablo González arrauat per la passió musical com en les grans ocasions, ens va lliurar una lluent, excelsa interpretació de la sisena simfonia de Txaikovski, en la qual es feia palesa la tempesta desbocada de sentiments que sacsejava al compositor rus, sobretot en els seus anys finals. Una OBC ben engreixada va saber extreure tota l'emoció a aquesta obra mestra, especialment en el gran Adagi final –poques peces musicals acaben de forma tan colpidora com aquesta– que va deixar al públic esglaiat de plaer. Si després de llegir aquestes línies els hi sap greu haver-s'ho perdut, no s'ho pensin més i vagin a la [web de Medici.tv](http://www.medici.tv). Hi trobaran gairebé una hora i mitja de felicitat.

Comparteix: